

„Muzykę powinien znać budowniczy dlatego, aby orientować się w prawach kanonu muzycznego i matematyki oraz by prawidłowo konstruować” – pisał Marcus Vitruvius Polio w słynnym dziele *De architectura libri decem*. Architekt i kompozytor są tymi, którzy temu, co nieuchwytnie i ulotne nadają kształt. Potrafią dotrzeć do źródła – wydobyć na światło dzienne to, co skrywa w swoim wnętrzu każdy element ludzkiej myśli i materii, a następnie uczynić treścią refleksji rozplanowaną na osi miasta i partytury.

Przez lata przyzwyczailiśmy się do odnajdowania polskiej tożsamości m.in. w dziełach Fryderyka Chopina. Ten niezwykle heroiczny, a zarazem nostalgiczny ton współgra z naszą duchowością, która swój charakterystyczny kształt przyjęła w czasach zaborów. Tymczasem polskie dziedzictwo muzyczne sięga znacznie odleglejszych czasów, kiedy to kompozycja zapisana w nutach stanowiła integralną część dzieła architektonicznego. Swoją wspaniałość pochód rozpoczęła już w zamierzonych czasach, by alejami polifonii renesansowej dotrzeć na salony wielkiej muzyki europejskiej, a wsparta mecenasem królów polskich stać się wizytówką kultury wielonarodowej monarchii. Muzyka, która wypełniała pałace i kościoły nie tylko wzmacniała przeżycia estetyczne, ale wraz z architekturą kolejnych epok była nośnikiem fundamentalnych wartości, współtworzyła horyzont królewskiej i szlacheckiej propagandy, będąc zarazem mapą myśli filozoficznej i politycznej jej twórców.

Tytułowy **Panteon Dwunastu kompozytorów polskich** to nazwa nowej realizacji architektonicznej Sławomira Kaczora i zarazem kontynuacja szerszej wizji artystyczno-edukacyjnej mającej na celu przybliżenie i popularyzowanie wśród polskiego społeczeństwa wiedzy o ważnych postaciach i wydarzeniach w naszej historii, których twórcza obecność kreowała kulturalne oblicze Rzeczypospolitej, a nierzadko także Europy.

Panteon polskich kompozytorów poprzedzających epokę Chopina z pewnością nie pomieściłby wszystkich. Dlatego symbolicznie przenosząc ideę architektonicznej opowieści w przestrzeń muzycznego dzieła postanowiliśmy przywołać dwunastu wybranych kompozytorów polskich, tworzących od XIII do XVIII wieku. Należą do nich: **Wincenty z Kieleży, Mikołaj z Radomia, Wacław z Szamotuł, Mikołaj Gomółka, Marcin Leopolda, Mikołaj Zieleński, Adam Jarzębski, Marcin Mielczewski, Bartłomiej Pękiel, Grzegorz Gerwazy Gorczycki, Jan Engel, Wojciech Dankowski.**

Intencją organizatorów wystawy i koncertu jest przybliżenie polskiej sztuki i historii w jej różnych odsłonach, wskazujących jej europejski wymiar i bogate dziedzictwo. **W stulecie odzyskania niepodległości** warto spojrzeć całościowo na ów interesujący horyzont pełen zaskakujących refleksów. Warto, bo jest on szalenie bogaty zarówno w przestrzeni wielkich wydarzeń, jak i pojedynczych bohaterów, których wzrok wyprzedzał swoje czasy, którzy widziani w naszej historii tylko z określonego profilu, nie są pamiętani w całej rozciągłości swojej myśli, która stała się dziełem. I to dziełem niekoniecznie militarnym, ale właśnie czerpiącym z twórczej i pokojowej tradycji pokoleń, a zakwitającym na żyznej glebie i w muzycznej aurze ich wiary, mądrości i erudycji.

Organizatorzy kierują zaproszenie do wszystkich mieszkańców Katowic, Województwa Śląskiego i Polski.

Przebieg wydarzenia

13. 11. 2018 Wernisaż wystawy:

18.00 Powitanie gości i uczestników

- uroczyste otwarcie wystawy przez Dyrektora Muzeum Archidiecezjalnego ks. dr Leszka Makówkę i autora prac Sławomira Kaczora

- koncert muzyki dawnej: Marcin Mielczewski, „Canzona” d- moll

- Prelekcja: dyrektora Muzeum Archidiecezjalnego ks. dr Leszka Makówki lub Pani kustosz Muzeum Małgorzaty Mehlich „Pejzaże polskiej architektury dawnej”

- koncert muzyki dawnej: Stanisław Sylwester Szarzyński, „Sonata” d-dur –Adagio, Allegro. Allegro, Allegro, Adagio.

- Prelekcja: mgr Bartłomieja Barwinka z Katedry Kompozycji i Teorii Muzyki AM, współpracującego także z Katedrą Organów i Muzyki Kościelnej Akademii Muzycznej w Katowicach - „Benedictio et claritas. O muzyce polskiej w czasach Wazów”

- koncert muzyki dawnej: Adam Jarzębski, „Corona Aurea” f-dur

- Zakończenie wernisażu: występ Chóru Mieszanego „Klaster” pod dyrekcją dr Barbary Gajek Kraski w utworach:

Mikołaja Gomółki, „Psalm XLV, Serce mi każe śpiewać”.

Mikołaja Zieleńskiego, „O Gloriosa Domina”. Grzegorza Gerwazego Gorczyckiego. „Alleluja. Ave Maria”.

Dla Niepodległej